II

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2007. gada 7. februāris)

par atbalsta shēmu C 31/2005 (ex N 329/2004), ko Itālija plāno īstenot saskaņā ar Sicīlijas reģiona likumu Nr. 21/2003 (14., 15. un 16. pants)

(izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 285)

(Autentisks ir tikai teksts itāliešu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2007/498/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo apakšpunktu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu, un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

aicinājusi ieinteresētās puses iesniegt savas atsauksmes saskaņā ar šiem noteikumiem [1] un ņemot vērā pušu atsauksmes,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

(1) Itālijas varas iestādes ar 2004. gada 28. jūlija vēstuli paziņoja par 14., 15. un 16. pantu 2003. gada 29. decembra Reģionālajā likumā Nr. 21 (turpmāk tekstā "Reģionālais likums Nr. 21/2003"). Komisija 2004. gada 22. septembra vēstulē pieprasīja papildu informāciju. Itālijas varas iestādes 2005. gada 24. janvāra vēstulē lūdza termiņa pagarinājumu, kam Komisija piekrita ar 25. janvāra vēstuli.

(2) Itālijas varas iestādes 2005. gada 26. janvāra vēstulē apliecināja, ka 14. un 15. pantā paredzētais atbalsts, gaidot Eiropas Komisijas apstiprinājumu, tiek īstenots saskaņā ar Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regulu (EK) Nr. 69/2001 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam [2].

(3) Komisija 2005. gada 29. marta vēstulē pieprasīja Itālijas varas iestādēm papildu informāciju. Pēc 2005. gada 27. aprīlī nosūtītā atgādinājuma Itālijas varas iestādēm tās savās 2006. gada 18. maija un 2. jūnija vēstulēs sniedza pieprasīto informāciju.

(4) Papildu informācija tika pieprasīta 2005. gada 10. jūnija vēstulē. Itālijas varas iestādes atbildēja ar 2005. gada 12. jūlija un 14. jūlija vēstulēm.

(5) Komisija 2005. gada 6. septembra vēstulē informēja Itāliju par lēmumu uzsākt EK Līguma 88. panta 2. punktā un EEZ Līguma 62. pantā paredzēto procedūru attiecībā uz pasākumu.

(6) Komisijas lēmums uzsākt procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* [3]. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt atsauksmes par atbalstu.

[1] OV C 263, 22.10.2005., 30. lpp.

[2] OV L 10, 13.1.2001., 30. lpp.

[3] Skatīt 1. zemsvītras piezīmi.

(7) Komisija no ieinteresētajām personām nesaņēma nevienu atsauksmi.

(8) Itālijas varas iestādes 2005. gada 10. novembra vēstulē lūdza Komisiju apturēt procedūru, gaidot Eiropas Tiesas spriedumu Lietā C-475/2003 par Itālijas reģionālā nodokļa par ražošanas darbību (*IRAP*) saderību ar 33. panta 1. punktu Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā Direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze ([4]). Komisija 2005. gada 18. oktobra vēstulē atzina šo prasību. Pēc tam Eiropas Tiesa atzina *IRAP* par saderīgu ar Direktīvas 77/388/EEK ([5]) 33. panta 1. punktu.

(9) Itālijas varas iestādes 2006. gada 10. maija (A/33600) vēstulē informēja Komisiju par grozījumiem pasākumos, kas paredzēti 14. un 15. pantā. Saskaņā ar šiem grozījumiem pasākumus saskaņā ar *de minimis* regulu īsteno arī "tad, ja Komisija pieņem negatīvu lēmumu".

II. **PASĀKUMA APRAKSTS**

a) **Pasākuma juridiskais pamats**

(10) Reģionālā likuma Nr. 21/2003 14., 15. un 16. pants.

b) **Pasākuma mērķis**

(11) Pēc Itālijas varas iestāžu domām pasākums ir paredzēts, lai veicinātu jaunu uzņēmumu dibināšanu un mazinātu atšķirības starp uzņēmumiem Sicīlijā un citos Itālijas reģionos.

(12) Turklāt šī pasākuma mērķis ir veicināt Eiropas Savienības ekonomikas saskaņošanu ar to valstu ekonomikām, kas parakstīja Barselonā 1995. gada 27. un 28. novembrī notikušās Eiropas Vidusjūras reģiona valstu ministru konferences (Barselonas Konferences) noslēguma deklarāciju.

(13) Pasākums sastāv no divām shēmām: Reģionālā likuma Nr. 21/200314. un 15. pants paredz dažiem uzņēmumiem atbrīvojumu no *IRAP*, un šī likuma 16. pants paredz Eiropas Vidusjūras reģiona valstu Finanšu pakalpojumu un apdrošināšanas centra izveidi.

(14) 14. un 15. pantā ir paredzēts piecus gadus pēc kārtas atbrīvot no *IRAP* konkrētus jaunos uzņēmumus, kas uzsākuši darbību 2004. gadā, kā arī dažus esošos uzņēmumus.

(15) 14. pantā paredzēts piecus gadus pēc kārtas (kopš darbības sākuma) atbrīvot no *IRAP*:

a) uzņēmumus, kas darbojas tūrisma, viesnīcu un amatniecības nozarē, uzņēmumus kultūras jomā, lauksaimniecības pārtikas ražošanas uzņēmumus un *ITC* uzņēmumus, kas uzsākuši darbību 2004. gadā;

b) visus rūpnieciskos uzņēmumus ar apgrozījumu mazāku par 10 miljoniem EUR, kas uzsākuši darbību 2004. gadā.

(16) Visus esošos uzņēmumus, izņemot tos, kuri darbojas ķīmijas un naftas ķīmijas nozarē, 15. pantā paredzēts piecus gadus pēc kārtas, sākot ar 2004. gadu, atbrīvot no *IRAP*, kas maksājams par daļu no nodokļu bāzes, kura pārsniedz vidējo rādītāju par 2001.–2003. gadu.

(17) Tiesības saņemt atbalstu ir tikai tiem uzņēmumiem, kuru juridiskā adrese, galvenā administratīvā mītne un uzņēmējdarbības vieta ir Sicīlijā.

(18) 16. pantā paredzēts izveidot Eiropas Vidusjūras reģiona Finanšu pakalpojumu un apdrošināšanas centru, kas apvieno kredītiestāžu, nekustamā īpašuma brokeru firmu, kredītsabiedrību, apdrošināšanas sabiedrību un finanšu sabiedrību filiāles vai saistītus uzņēmumus, kas starptautiskajos tirgos vāc līdzekļus nolūkā izmantot tos vienīgi ārpus Itālijas valsts teritorijas un ar Itālijas nerezidentiem. Centrā aktīvi darbojas arī uzņēmumi, kas sniedz starpniecības un atbalsta pakalpojumus starptautiskajā tirdzniecībā. Sicīlijas reģiona prezidents ir izveidojis uzraudzības komiteju, kuras uzdevums ir izsniegt un anulēt uzņēmumiem atļaujas darbībai centrā.

(19) Šiem uzņēmumiem ir šādas priekšrocības:

a) *IRAP* samazinājums 50 % apmērā par ienākumiem, kas iegūti centrā;

b) atbrīvojums no nodevām par reģionālu koncesiju;

c) noteiktas likmes atlaide reģistrācijas nodevai, hipotēkas nodoklim un kadastra nodevām;

([4]) OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp.

([5]) Lieta C-475/2003 *Banca popolare di Cremona Soc.coop.arl* v *Agenzia Entrate Ufficio Cremona* [2006] ECR I-09373, vēl nav publicēta.

d) atvieglojumi no korporatīvā nodokļa par ieņēmumiem, kas iegūti Sicīlijā ([6]) par darbībām, kas veiktas centrā.

(20) Ar nodokļiem saistītās priekšrocības, kas pieejamas saskaņā ar šo projektu, piešķir tikai attiecībā uz darījumiem ar trešajām valstīm, kas 1995. gada 27.–28. novembrī parakstīja Barselonas Deklarāciju ([7]).

(21) Centra precīzā atrašanās vieta Sicīlijā un kritēriji atļauju izsniegšanai uzņēmējdarbības veikšanas centrā ir jānosaka īstenošanas noteikumos.

(22) Pasākumu pamatā ir nodokļu autonomijas ieviešana Sicīlijas reģionā, ko nosaka 36. un 38. pants Sicīlijas reģiona statūtos, kas uzskatāmi par konstitucionālu aktu.

c) **Pasākuma budžets**

(23) Itālijas varas iestādes prognozē, ka, īstenojot iepriekšminētos pantus, 14. un 15. panta ietekme uz budžetu laika posmā no 2004. gada līdz 2009. gadam būs apmēram 170 miljoni *euro* (attiecīgi 120 miljoni *euro* un 48 miljoni *euro*). Tās nav iesniegušas nekādu 16. panta ietekmes novērtējumu.

d) **Pasākuma ilgums**

(24) Reģionālais likums Nr. 21/2003 stājās spēkā 2003. gada 30. decembrī, bet 14., 15. un 16. panta stāšanās spēkā ir tieši atkarīga no Eiropas Komisijas apstiprinājuma.

(25) Itālijas varas iestādes ar 2005. gada 26. janvāra vēstuli informēja Komisiju, ka 14. un 15. pantā paredzētais atbalsts, gaidot Komisijas apstiprinājumu, tiek ieviests saskaņā ar *de minimis* regulu. Itālijas varas iestādes 2006. gada 10. maija vēstulē paziņoja, ka atbalsts, kas paredzēts 14. un 15. pantā, tiek ieviests saskaņā ar *de minimis* regulu arī "gadījumā, ja Komisija ir pieņēmusi negatīvu lēmumu".

(26) Pasākums, kas paredzēts 14. pantā, tika piemērots no 2005. gada. Itālijas varas iestādes ir apņēmušās to piemērot piecus nodokļa gadus.

(27) Pasākums, kas paredzēts 15. pantā, arī tiek piemērots piecus nodokļa gadus no 2004. gada līdz 2009. gadam.

(28) Pasākumu, kas paredzēts 16. pantā, piemēro no pasākuma uzsākšanas brīža līdz nodokļa gadam, kas seko gadam, kurā faktiski tiek ieviesta Barselonas Deklarācijā minētā brīvās tirdzniecības zona (2010. gads).

III. **PAMATS PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAI**

a) **14. un 15. pants: atbrīvojums no *IRAP***

(29) Komisija 2005. gada 6. septembra vēstulē izteica viedokli, ka paziņotā atbalsta shēma ir valsts atbalsts EK Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, jo ir iesaistīti valsts līdzekļi, tā ir selektīva, jo ir paredzēta domāta konkrētām nozarēm un/vai konkrētām uzņēmējdarbības kategorijām, tā nodrošina finansiālas priekšrocības noteiktām uzņēmumu kategorijām samazināta nodokļu sloga veidā un tā var izkropļot konkurenci un negatīvi ietekmēt tirdzniecību Kopienas līmenī.

(30) Viens no procedūras uzsākšanas iemesliem bija tas, ka Komisija šaubījās par to, vai atbalsts, kas paredzēts Reģionālā likuma Nr. 21/2003 14., 15. un 16. pantā, ir saderīgs ar kopējo tirgu.

(31) Sākotnēji Komisija šaubījās, vai pasākums atbilst nosacījumiem, kas minēti Pamatnostādnēs par valstu reģionālo atbalstu ([8]) ("Pamatnostādnes"). Faktiski saskaņā ar paziņojumu pasākums piešķirtu darbības atbalstu Sicīlijas uzņēmumiem, kas atbilst 14. un 17. punktā minētajiem kritērijiem, un uzņēmumiem, kas darbojas Eiropas Vidusjūras reģiona valstu Finanšu pakalpojumu un apdrošināšanas centrā.

([6]) Patiesībā Sicīlija saskaņā ar 8. panta 2. punktu 2000. gada 27. jūlija Likumā Nr. 212/2000, kas nosaka noteikumus par nodokļu maksātāja tiesību statusu (*Oficiālais Vēstnesis* Nr. 177, 2000. gada 31. jūlijs), uzņemtos uzņēmuma peļņas nodokļa parādu, kas jāmaksā tādiem atbalsta saņēmējiem, kuru juridiskā adrese nodokļu uzlikšanas vajadzībām nav Sicīlijā. Ieņēmumi no Sicīlijas uzņēmumu samaksātajiem korporatīvajiem nodokļiem tiek uzkrāti Sicīlijas reģionam.

([7]) Šajā gadījumā "trešās valstis" ir Alžīrija, Kipra, Ēģipte, Izraēla, Jordānija, Libāna, Malta, Maroka, Sīrija, Tunisija, Turcija un Palestīnas pašpārvalde.

([8]) OV C 74, 10.3.1998., 9. lpp.

(32) Pamatnostādņu 4.15. punktā noteikts, ka darbības atbalstu var piešķirt, ja pasākums ir pamatots tā ieguldījuma dēļ reģiona attīstībā un sava rakstura dēļ, un ja tā apjoms ir proporcionāls traucēkļiem, kurus ar to vēlas samazināt. Saistībā ar šo Komisija šaubījās, vai Itālijas varas iestādes ir attaisnojušas darbības atbalsta piešķiršanu, parādot jebkādu traucēkļu esamību un novērtējot to svarīgumu, kā arī to, vai atbalsts būtu attaisnojams ar tā ieguldījumu reģiona attīstībā.

(33) Komisija šaubījās par to, ka Reģionālā likuma Nr. 21/2003 14. un 15. pantā paredzētais darbības atbalsts varētu būt saderīgs ar kopējo tirgu un vai tas veicinātu jaunu uzņēmumu dibināšanu un samazinātu atšķirību starp uzņēmumiem, kuri darbojas Sicīlijā un citur Itālijā. Šajā sakarā Komisija atzīmēja, ka saistība starp *IRAP* samazināšanu atbalsta saņēmējiem (t. i., tiem, uz kuriem attiecas 15. pants) un jaunu uzņēmumu dibināšanu Sicīlijā nav skaidra, un Itālijas varas iestādes to nav izskaidrojušas. Tādējādi ar faktu, ka *IRAP* samazināšana teorētiski palielinās jaunu uzņēmumu skaitu, nepietiek, lai atbalstu uzskatītu par saderīgu.

(34) Paziņojumā Itālijas varas iestādes apliecināja, ka 10 miljonu *euro* slieksnis ir pietiekami zems, lai nodrošinātu, ka 14. pants attiecas tikai uz maziem un vidējiem uzņēmumiem. Komisija norādīja, ka 14. panta darbība tikai virspusēji *de facto* attiecas uz maziem un vidējiem uzņēmumiem, jo tajā nav ņemts vērā darba ņēmēju skaits un, vissvarīgākais, apstāklis, ka uzņēmums, kas gūst labumu no pasākuma, ir "saistītais" vai "partnera" uzņēmums Pamatnostādņu par maziem un vidējiem uzņēmumiem nozīmē ([9]). Turklāt pat tad, ja Itālijas varas iestādes varētu pierādīt, ka tikai mazi un vidēji uzņēmumi pamatnostādņu nozīmē gūst labumu no pasākuma, Komisija atzīmē, ka konkrētais pasākums joprojām ir darbības atbalsts.

(35) Turklāt Itālijas varas iestādes uzskatīja, ka mikrouzņēmumu pārsvars ir veicinājis lielākas finansēšanas izmaksas un darbietilpīgumu. Darba un parādu izmaksas veido lielu daļu no *IRAP* nodokļa pamatsummas, tādējādi nostādot Sicīlijas uzņēmumus neizdevīgā stāvoklī. Komisija atzīmēja, ka pat tad, ja problēma, ar ko saskaras Sicīlijas ekonomika, ir lielais mikrouzņēmumu skaits un tā sekas, problēmu neatrisinātu vispārēja *IRAP* samazināšana visu lielumu uzņēmumiem, jo tā nav vērsta uz mikrouzņēmumiem. Turklāt nešķiet, ka atbalsts ir paredzēts to problēmu risināšanai, kas saistītas ar Sicīlijas kā salas statusu, jo tas neattiecas uz papildu izdevumiem saistībā ar salas izolētību, piemēram, transporta izdevumiem. Piemēram, Komisijai nešķiet acīmredzams tas, ka uzņēmumiem, kas darbojas tūrisma, viesnīcu un kultūras preču jomā, rodas kādi zaudējumi no tā, ka tie atrodas Sicīlijā (14. pants).

(36) Tāpat Komisija atzīmē, ka Itālijas varas iestāžu iesniegtā informācija nav pietiekama, lai garantētu, ka atbalsts pakāpeniski samazināsies. Minētajā piemērā šķiet, ka Itālijas varas iestādes vēlas samazināt atbrīvojumu no *IRAP* proporciju. Taču tas *per se* negarantē, ka atbalsta summa ar laiku samazināsies.

(37) Turklāt Komisija neuzskata, ka, lai gan 15. pants paredz atbalstu visu lielumu uzņēmumiem, tādu datu izmantošana, kas attiecas tikai uz uzņēmumiem ar apgrozījumu mazāku par 10 miljoniem euro un ar mazāk nekā 10 darba ņēmējiem rūpniecības, *ITC* un tūrisma/viesnīcu jomā, var uzskatāmi parādīt minētā pasākuma proporcionalitāti.

(38) Komisija argumentēja, ka pasākums būtībā ir selektīvs tādēļ, ka 14. un 15. pantā paredzētās priekšrocības izslēdz no iespējamo atvieglojumu ieguvēju grupas dažādas uzņēmumu kategorijas (skatīt 56. punktu), labvēlīgi izturoties jo īpaši pret tūrisma, viesnīcu, kultūras preču, lauksaimniecības pārtikas preču un *ITC* jomu. Turklāt šķiet, ka pasākums atbalsta esošos un jaunos rūpniecības uzņēmumus ar apgrozījumu mazāku par 10 miljoniem euro, bet neattiecas uz tiem uzņēmumiem, kas darbojas ķīmijas un naftas ķīmijas nozarē.

(39) Savās iesniegtajās atbildēs Itālijas varas iestādes minēja, ka ķīmijas un naftas ķīmijas nozares uzņēmumi ir izslēgti no 15. pantā paredzētā atbalsta ieguvējiem, jo tos neietekmē augstās transporta izmaksas, kas saistītas ar Sicīlijas kā salas statusu, un tāpēc, ka šajās nozarēs ir ļoti mazs uzņēmumu skaits. Taču Komisija neuzskata, ka visu nozaru uzņēmumus, kuriem ir tiesības uz atbalsta pasākumiem, ietekmē augstās transporta izmaksas. Turklāt atbalsta saņēmēju skaits nevar ietekmēt to, vai konkrētais pasākums tiek klasificēts kā atbalsts.

(40) Visbeidzot, Komisija atzīmēja, ka pasākums ievieš atšķirību starp Sicīlijas uzņēmumiem un uzņēmumiem, kas neatrodas Sicīlijā, tādā mērā, ka tas neļauj uzņēmumiem, kuru juridiskā adrese ir citā dalībvalstī, gūt labumu no atbalsta. Komisijai šķiet, ka Itālijas varas iestādēm nav objektīva iemesla attaisnot šo dalījumu un ka tādējādi

([9]) Komisijas Regula (EK) Nr. 70/2001 (OV L 10, 13.1.2001., 33. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1976/2006 (OV L 368, 23.12.2006., 85. lpp.). Skatīt jo īpaši Komisijas 2003. gada 6. maija ieteikuma pielikumu par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definēšanu (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

šis atbalsta shēmas regulējums ir pretrunā ar EK Līguma 43. pantu. Komisija piezīmēja, ka arī šī iemesla dēļ pasākums nevar būt savietojams ar kopējo tirgu ([10]). Tā arī atzīmēja, ka pasākums sniedz selektīvu priekšrocību Sicīlijas uzņēmumiem tādēļ, ka labumu no šīs shēmas var gūt tikai nodokļus maksājoši uzņēmumi, kuru juridiskā adrese, galvenā administratīvā mītne un uzņēmējdarbības vieta ir Sicīlijā. Šķiet, ka tādi nav visi uzņēmumi, kas veic ražošanas vai komercdarbību Sicīlijā un kam par šo darbību ir jāmaksā *IRAP*. Itālijas varas iestādes savos iesniegtos paskaidrojumos nesniedza nekādus argumentus attiecībā uz šo apsvērumu.

b) **16. pants**

(41) Pirmkārt, Komisija argumentēja, ka Itālijas varas iestādes iesniegtajos paskaidrojumos neatbildēja uz jautājumu, kāpēc tās uzskata, ka atbalstam Eiropas Vidusjūras reģiona valstu Finanšu pakalpojumu un apdrošināšanas centra izveidošanai var piešķirt atbrīvojumu, kas paredzēts EK Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktā.

(42) Itālijas varas iestādes iesniegtajos paskaidrojumos apstiprināja, ka minētais atbalsts ir darbības atbalsts. Komisija uzskata, ka konkurences izkropļojums, kas rodas no atbalsta finanšu jomā, var būt ļoti ievērojams un ka finanšu darbība nepalīdz ievērojami samazināt traucēkļus, ar kuriem saskaras reģioni, kam ir tiesības uz nodokļu atvieglojumu saskaņā ar 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu, kā noteikts Komisijas paziņojumā par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu pasākumiem, kuri attiecas uz uzņēmējdarbības tiešo aplikšanu ar nodokļiem ([11]), un dažādos kopš tā laika pieņemtajos lēmumos. Komisija atgādināja, ka minētajā paziņojumā ir skaidri noteikts, ka, lai to uzskatītu par saderīgu ar kopējo tirgu, valsts atbalstam, kas paredzēts ekonomiskās attīstības veicināšanai noteiktos reģionos, ir jābūt "samērīgam un vērstam uz tiem mērķiem, kuri ir jāsasniedz". No šī viedokļa ir maz ticams, ka ārzonas darbības un darbības, kam ir maza ietekme vai kam nav ietekmes uz vietējo ekonomiku, ir atļaujamas kā saderīgs valsts atbalsts. Tāpēc Komisija šaubījās par to, vai pastāv proporcionalitāte starp atbalsta līmeni un traucēkli, kuru ar to vēlas novērst.

(43) Visbeidzot Komisija apšaubīja to, ka 16. pantā paredzēto pasākumu varētu uzskatīt par pasākumu visas Eiropas interesēs EK Līguma 87. panta 3. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

(44) Faktiski, galvenais Itālijas varas iestāžu pamatojums atbalstam bija tas, ka pasākums ir uzskatāms par projektu visas Eiropas interesēs EK Līguma 87. panta 3. punkta b) apakšpunkta nozīmē, jo 16. pants ir līdzīgs Likuma Nr. 19/1991 noteikumam par saimniecisko darbību un starptautiskās sadarbības attīstību Friuli-Venēcijas Džūlijas reģionā, Beluno provincē un kaimiņu reģionos, ar ko tika izveidots Triestes Finanšu pakalpojumu un apdrošināšanas centrs, kuru Komisija atļāva 1995. gadā, ņemot vērā atbrīvojumu nodokļiem, ko paredz EK Līguma 87. panta 3. punkta b) apakšpunkts ([12]), bet 2003. gadā atzina par nesaderīgu. Komisija atzīmēja, ka pirmajā lēmumā atbalstu Triestes Finanšu pakalpojumu un apdrošināšanas centra izveidošanai tā uzskatīja par saderīgu ar kopējo tirgu, ņemot vērā atbrīvojumu no nodokļiem, ko paredz 92. panta 3. punkta c) apakšpunkts (šobrīd 87. panta 3. punkta c) apakšpunkts), nevis atbrīvojumu no nodokļiem, ko paredz 87. panta 3. punkta b) apakšpunkts ([13]).

(45) Itālijas varas iestādes minēja, ka iemesli, kāpēc tika mainīts Komisijas iepriekšējais lēmums par saderību, ir balstīti uz faktu, ka Sicīlija ir reģions, kam ir tiesības uz valsts atbalstu saskaņā ar EK Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu, un ka šajā gadījumā Eiropas kapitāla tirgus nav apvienots ar Āfrikas kapitāla tirgu, līdz ar to šīs apvienošanas atbalstīšana saskaņā ar Barselonas Deklarāciju joprojām ir svarīgs Eiropas mērķis.

(46) Komisija atzīmēja, ka analīze veicama, izskatot katru gadījumu atsevišķi, ņemot vērā šķietami līdzīgu projektu dažādās iezīmes, kas tomēr var būt ļoti nozīmīgas, piemēram, no ekonomikas viedokļa. Piemēram, tā uzsvēra, ka pasākums attiecās uz kopējo atbalstu (shēmas piecu gadu darbības laikā), kas tika sniegts Triestes Finanšu pakalpojumu un apdrošināšanas centra izveidošanai, un ka kopējā aizdevumu un ieguldījumu summa uzņēmumiem centrā bija ierobežota.

(47) Turklāt Komisija uzskata, ka tie paši iemesli, kas 2003. gadā bija Triestes gadījumā, joprojām attiecas arī uz šo gadījumu šādu iemeslu dēļ:

a) viens no pamatargumentiem lēmuma maiņai bija tas, ka šī veida pasākums ir darbības atbalsts, kuru Komisija apstiprina tikai izņēmuma kārtā darbības jomās, kur vajadzīga īpaša pieeja. Finanšu nozarē tā nav un Komisija ir atzinusi, ka mūsdienās atbalsts dalībniekiem finanšu tirgos var izraisīt ļoti nozīmīgus izkropļojumus šajā nozarē;

([10]) Skatīt lietu C-156/98 *Germany* v *Commission* [2000] ECR I-6857,76.–87. rindkopa.

([11]) OV C 384, 10.12.1998., 3. lpp. (skatīt 33. punktu).

([12]) Precizējot – Centru izveidoja ar 1991. gada 19. janvāra Likuma Nr. 19/1991 3. pantu. Atbilstīgie Komisijas lēmumi ir 1995. gada 12. aprīļa Lēmums 95/452/EK (OV L 264, 7.11.1995., 30. lpp.) un 2002. gada 11. decembra Lēmums 2003/230/EK par esošo atbalsta shēmu, ko Itālijai atļāva īstenot attiecībā uz Triestes Finanšu pakalpojumu un apdrošināšanas centru (OV L 91, 8.4.2003., 47. lpp.).

([13]) Skatīt 12. zemsvītras piezīmi.

b) otrs arguments par labu Triestes lēmuma maiņai bija tas, ka savā novērtējumā, ko veic, ņemot vērā noteikumus par valsts atbalstu, Komisija var ņemt vērā arī nelabvēlīgo ietekmi uz konkurenci, kas tika uzsvērta, izstrādājot Rīcības kodeksu uzņēmējdarbības aplikšanai ar nodokļiem ([14]). Šis darbs parādīja, ka nodokļu atvieglojumiem vai starptautiski mobilām darbībām, piemēram, finanšu, apdrošināšanas un starpgrupu pakalpojumiem, var būt nelabvēlīga ietekme uz citām dalībvalstīm, jo īpaši tāpēc, ka tie dod iespēju izvairīties no nodokļu maksāšanas. Triestes režīmam, ko saskaņā ar Kodeksā noteiktajiem kritērijiem novērtēja kā kaitīgu režīmu, var būt šāds potenciāls. Komisija uzsver, ka Itālijas varas iestādes savos komentāros par atbilstīgajiem pasākumiem Triestes shēmai atsaucās uz Kodeksa izstrādes grupas 2002. gada 19. marta apspriedi, kurā Itālija paziņoja, ka centrs būtu jāslēdz laika posmā, kas saskan ar Ētikas kodeksa izstrādes darba programmu.

(48) Visbeidzot uzsverot, ka divas no valstīm, kas bija parakstījušas Barselonas Deklarāciju, Kipra un Malta, šī pasākuma paziņošanas brīdī jau bija Eiropas Savienības dalībvalstis, Komisija uzskata, ka situācija valstīs, kas gūs labumu no centrā izveidoto uzņēmumu ieguldījumiem, daudzējādā ziņā atšķiras no situācijas Austrumeiropas valstīs 1995. gadā. Proti, daudzas no Barselonas Deklarāciju parakstījušajām valstīm nebija saskārušās ar īpašām pārejas problēmām vai bija ar tām saskārušās pagātnē (piemēram, Turcijā un Izraēlā ir acīmredzama brīvā tirgus ekonomika), un pārejas periods tajās jau bija beidzies (piemēram, Alžīrijā).

(49) Tādējādi Komisija apšauba to, ka 16. pantu var kvalificēt atbrīvojumu no nodokļiem, ko paredz EK Līguma 87. panta 3. punkta b) apakšpunkts.

(50) Tāpēc Komisija paskaidroja savu nostāju, ka ir vajadzīga rūpīgāka jautājuma analīze. Šādā analīzē ietvertu visas ieinteresēto personu izteiktās atsauksmes. Tikai pēc šo atsauksmju izskatīšanas Komisija varētu izlemt, vai Itālijas varas iestāžu piedāvātais pasākums ietekmē tirdzniecības nosacījumus tādā mērā, kas ir pretrunā ar kopējām interesēm.

IV. **ITĀLIJAS ATSAUKSMES**

(51) Komisija nesaņēma nevienu atsauksmi no Itālijas varas iestādēm vai no ieinteresētām trešām personām, kuru mērķis būtu mazināt šaubas, kas radās pēc oficiālās pārbaudes procedūras uzsākšanas.

V. **PASĀKUMA NOVĒRTĒJUMS**

V1. **Likumība**

(52) Paziņojot par atbalsta shēmu ar pārtraukšanas klauzulu vai 14. un 15. panta gadījumā ieviešot to saskaņā ar *de minimis* Regulu līdz Komisijas apstiprinājuma saņemšanai, Itālijas varas iestādes ir izpildījušas EK Līguma 88. panta 3. punktā minētās procedūras noteikumus.

V2. **Valsts atbalsta shēmas raksturs**

(53) Komisija uzskata, ka pasākums ir valsts atbalsts EK Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē šādu iemeslu dēļ:

Valsts līdzekļu izmatošana:

(54) Pasākums paredz valsts līdzekļu izmantošanu Sicīlijas reģiona nesaņemto nodokļu ieņēmumu apmērā un atbilstīgi samazinātu nodokļu parādu atbalsta saņēmējiem.

Ekonomiskās priekšrocības:

(55) Pasākums rada atbalsta saņēmējiem ekonomiskas priekšrocības, kas veidojas no nodokļu sloga faktiska samazinājuma, kurš pārvēršas finansiālās priekšrocībās, jo tiek samazināts nodokļu maksājums, no kā uzņēmumi nekavējoties gūst labumu samazinājuma piemērošanas laikā.

Pasākuma selektivitāte, atbalstot "noteiktus uzņēmumus vai noteiktu preču ražošanu":

— 14. un 15. pants

(56) Komisija atzīmē, ka 14. un 15. pants ir jāizskata kopā, jo tie piešķir līdzīgas priekšrocības dažādām atbalsta saņēmēju kategorijām. Abi panti kopā izslēdz no iespējamo atbalsta saņēmēju loka dažādas uzņēmēju grupas:

a) jaunus uzņēmumus ar apgrozījumu lielāku par 10 miljoniem *euro*, kas darbojas visās citās nozarēs, kas nav minētas 14. panta 1. punktā (t. i., tūrisms, viesnīcas, kultūras preču un lauksaimnieciskas izcelsmes produktu ražošana, *ITC* un amatniecība);

([14]) Padomes sanāksmē 1998. gada 9. martā ES finanšu ministrija izveidoja Rīcības kodeksa darba grupu (uzņēmējdarbības aplikšana ar nodokļiem) AK Finanšu dienesta vadītāja *Dawn Primarolo* vadībā, lai novērtētu nodokļu pasākumus, kas var būt ārpus Rīcības kodeksa kompetences. Savā 1999. gada novembra ziņojumā Grupa atklāja 66 bīstamus nodokļu pasākumus, viens no kuriem bija pasākums, kas izveido Triestes Finanšu pakalpojumu un apdrošināšanas centru.

b) jaunus uzņēmumus ar apgrozījumu mazāku par 10 miljoniem euro, kas darbojas visās citās nozarēs, kas nav minētas 14. panta 2. punktā (t. i., rūpniecība), tie galvenokārt ir lauksaimniecības un pakalpojumu uzņēmumi);

c) esošie uzņēmumi, kas darbojas ķīmijas un naftas ķīmijas nozarē (15. pants).

(57) Tātad pasākums atbalsta noteiktas ražošanas nozares, proti, tūrisma, viesnīcu, kultūras preču, lauksaimnieciskas izcelsmes produktu un *ITC* jomu, kur visiem uzņēmumiem ir tiesības uz piecus gadus ilgu atbrīvojumu no *IRAP*. Otrkārt, tas atbalsta esošos un jaunos rūpniecības uzņēmumus ar apgrozījumu mazāku par 10 miljoniem euro, izņemot uzņēmumus, kas darbojas ķīmijas un naftasķīmijas nozarē.

(58) Pat ja Itālijas varas iestādes būtu pierādījušas, ka nepastāv jauni rūpniecības uzņēmumi ar apgrozījumu lielāku par 10 miljoniem EUR, izņemot ķīmijas un naftas ķīmijas nozari, pasākums saskaņā ar vispāratzītu tiesu praksi ([15]) būtu uzskatāms par selektīvu pasākumu, kas atbalsta iepriekšminēto ražošanas nozari, jo piecu gadu ilgais atvieglojums no *IRAP* nav pieejams uzņēmumiem, kas darbojas citās nozarēs, kas nav rūpniecība.

(59) Visbeidzot, šķiet, ka pasākums piešķir selektīvas priekšrocības Sicīlijas uzņēmumiem tādēļ, ka no šīs shēmas labumu var gūt tikai nodokļus maksājoši uzņēmumi, kuru juridiskā adrese, galvenā administratīvā mītne un uzņēmējdarbības vieta ir Sicīlijā. Tas gan neattiecas uz visiem uzņēmumiem, kuri veic ražošanas vai tirdzniecības darbības Sicīlijā un kuriem ir jāmaksā *IRAP* par šīm darbībām.

— *16. pants: Eiropas Vidusjūras reģiona valstu Finanšu pakalpojumu un apdrošināšanas centrs*

(60) Komisija piebilst, ka ar 16. pantu tiek piešķirtas selektīvas priekšrocības tādā mērā, ka tikai daži uzņēmumi no tām var gūt labumu. Patiešām, priekšrocības ir paredzētas tikai apdrošināšanas un finanšu uzņēmumiem, kam atļauts darboties centrā. Tādējādi no pasākuma ir izslēgti visi uzņēmumi, kas starptautiskajos tirgos vāc līdzekļus nolūkā ieguldīt tos valstīs, kuras minētas 7. zemsvītras piezīmē, un šo uzņēmumu darbība šajās valstīs nenotiek centrā.

(61) Turklāt pasākums ir selektīvs tādā mērā, ka no tā ir izslēgti apdrošināšanas un finanšu uzņēmumi, kas iegulda līdzekļus Itālijā un citās valstīs, kuras nav ietvertas izsmeļošajā sarakstā, kas minēts 7. zemsvītras piezīmē.

(62) Tādējādi Komisija secina, ka piedāvātais pasākums ir selektīvs.

Konkurences izkropļojums un tirdzniecība starp dalībvalstīm

(63) Saskaņā ar tiesu praksē pieņemto lēmumu ([16]) pasākums izkropļo konkurenci, ja atbalsta saņēmējs konkurē ar citiem uzņēmumiem tirgos, kas ir atvērti konkurencei.

(64) Komisija atzīmē, ka pasākumi, kas paredzēti 14. un 15. pantā, šķiet, izkropļo konkurenci un nelabvēlīgi ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstēm, jo tie atbrīvo atbalsta saņēmējus no nodokļu sloga, kuru citkārt tiem nāktos uzņemties.

(65) Šajā gadījumā atbalsta saņēmēji ir visu lielumu uzņēmumi, kas darbojas galvenokārt rūpniecībā, izņemot ķīmijas un naftas ķīmijas nozari. Šie uzņēmumi konkurē ar citiem uzņēmumiem tirgos, kuri ir atvērti konkurencei, tāpēc saskaņā ar tiesu praksi atbrīvojums no *IRAP* var izkropļot konkurenci un nelabvēlīgi ietekmēt tirdzniecību.

(66) Līdzīgi Komisija uzskata, ka 16. pantā paredzētais pasākums izkropļo konkurenci un nelabvēlīgi ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm. Patiesi, ņemot vērā savas uzņēmējdarbības patieso raksturu, finanšu sabiedrības, apdrošināšanas sabiedrības, nekustamā īpašuma brokeru firmas un kredītsabiedrības konkurē ar citiem uzņēmumiem Eiropas līmenī.

(67) Tādējādi Komisija secina, ka piedāvātā shēma ir valsts atbalsts.

([15]) Skatīt, piemēram, Lietu C-143/99 *Adria-Wien Pipeline GmbH and Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH* v *Finanzlandesdirektion für Kärnten* [2001] ECR I-08365 par atlaidi, ko piešķir tikai uzņēmumiem, kuri ražo preces.

([16]) Lieta T-214/95 *Het Vlaamse Gewest* v *Commission* [1998] ECR II-717.

V3. **Saderība**

(68) Tā kā pasākums ir valsts atbalsts EK Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, tā saderība jānovērtē, ņemot vērā nodokļu atvieglojumus, kas paredzēti 87. panta 2. un 3. punktā. Nodokļu atvieglojumi 87. panta 2. punktā, kas attiecas uz sociāla rakstura atbalstu, ko sniedz individuāliem patērētājiem, atbalstu, lai segtu zaudējumus, ko radījušas dabas katastrofas vai ārkārtēji gadījumi, un atbalstu, ko sniedz dažiem Vācijas Federatīvās Republikas reģioniem, neattiecas uz šo gadījumu. Pasākumu nevar uzskatīt par nozīmīgu projektu visas Eiropas interesēs vai par līdzekli, lai novērstu nopietnus traucēkļus Itālijas ekonomikā, kā nosaka 87. panta 3. punkta b) apakšpunkts. Pasākumu nevar kvalificēt arī kā nodokļu atbrīvojumu saskaņā ar 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, kas paredz sniegt atbalstu, lai atvieglotu dažu saimniecisko darbību vai noteiktu ekonomisko zonu attīstību, kur šāds atbalsts negatīvi neietekmē tirdzniecības nosacījumus tādā mērā, kas ir pretrunā kopējām interesēm. Visbeidzot, pasākuma mērķis nav kultūras un mantojuma saglabāšana, kā noteikts 87. panta 3. punkta d) apakšpunktā.

(69) 87. panta 3. punkta a) apakšpunkts paredz atļaut tādu atbalstu, kas veicina ekonomikas attīstību reģionos, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur ir ļoti liels bezdarba līmenis. Sicīlija ir reģions, kam ir tiesības uz šādu atvieglojumu.

(70) Lēmumā uzsākt oficiālo pārbaudes procedūru 29. līdz 50. punktā Komisija izskaidroja iemeslus, kāpēc tā šaubās par to, ka uz pasākumu varētu attiecināt 87. panta 3. punkta a) apakšpunktā minēto atvieglojumu. Turklāt tā nepieļāva, ka uz regulējumu, kas paredzēts Reģionālā likuma Nr. 21/2003 16. pantā, varētu attiecināt 87. panta 3. punkta b) apakšpunktā paredzēto atvieglojumu, kas paredz atļaut atbalstu, lai veicinātu projekta visas Eiropas interesēs īstenošanu vai lai novērstu nopietnus traucēkļus Itālijas ekonomikā.

(71) Tā kā ne no Itālijas, ne no ieinteresētajām trešajām personām netika saņemtas atsauksmes, Komisija var vienkārši atzīmēt, ka šīs šaubas ir pamatotas.

VI. **SECINĀJUMS**

(72) Komisija secina, ka pasākums, par ko paziņojusi Itālija un kas ir aprakstīts 10. līdz 28. punktā, nav saderīgs ar kopējo tirgu un uz to nevar attiecināt nevienu no EK Līgumā minētajiem atvieglojumiem. Tādējādi pasākums ir jāaizliedz. Saskaņā ar Itālijas varas iestāžu norādīto atbalsts nav ticis piešķirts un tādējādi nav nepieciešams to atgūt,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atbalsta shēma, ko Itālija plāno īstenot saskaņā ar Sicīlijas reģiona Likuma Nr. 21/2003 14., 15. un 16. pantu, ir uzskatāma par valsts atbalstu.

Iepriekšējā rindkopā minētais atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu, un tādējādi to nevar īstenot.

2. pants

Divu mēnešu laikā pēc šī lēmuma paziņošanas Itālija informē Komisiju par pasākumiem, kas veikti, lai to izpildītu.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijai.

Briselē, 2007. gada 7. februārī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Neelie KROES